

DOMOVNÍK

č. 5 – KVĚTEN 2012

CITÁT MĚSÍCE: „Nevíš, jak je těžké břímě, které nenesíš.“
Africké přísloví

Dále čtete:

- Desetiletí hoštické dílny (str. 2)
- Interview s Janou Řehulkovou (str. 4)
- Klienti Charity rádi sportují (str. 5)

Děkujeme lidem dobré vůle za dary postní almužny

Hněvošický farář otec Bartłomiej Blazka loni přišel s takřka revolučním pojetím postní almužny. Inspiraci čerpal v rodném Polsku, kde jsou sbírky potravin pro potřebné velmi populární. Ano, v Hněvošicích neodkládali drobné do papírové kasičky, tak jak je to běžné zvykem, ale za peníze, které si odepřeli, nakupovali jídlo.

Potravinny putovaly do opavské Charity středisku Chráněného a podporovaného bydlení pro duševně nemocné. Jak mnohokrát podotkla vedoucí střediska Dagmar Sližová, tito lidé vinou své nemoci žijí z abnormálně nízkých příjmů. Hlad, ale i chuť na něco dobrého, jsou jejich každodenními spoutníky. Lidem v hněvošické farnosti se nápad kněze líbil. Když odcházeli z kostela, dostávali do ruky lístečky, na nichž byl napsán nějaký druh potravin. Jak se mnozí vyjádřili, tato pomoc jim přišla osobnější a někteří si brali lísteček více.

Ve stejném duchu probíhala postní almužna v Hněvošicích i letos a příjemcem byla opět Charita Opava. Pracovníci Chráněného bydlení převzali dvaadvacet kartonů potravin. Byly v nich rýže, cukr,

ve sdrúžení probrali. Já jsem se pak informovala v Charitě, zda by byl zájem. Domluvili jsme se, že u nás budeme vybírat drogistické potřeby, ale i také třeba čaj, kávu a cukrovinky. Všichni máme přece rádi kávičko a něco sladkého k němu,“ vysvětluje mistrová šicí dílny Chráněných dílen sv. Josefa Ilona Michalčíková. Dodejme, že postní almužna zde neprobíhala po farní linii, ale chopilo se jí právě zmíněné Občanské sdružení Služovic a Vrbky. Marcela Švestková udělala letáčky i se seznamem, co má kdo koupit a sama je roznesla po všech domech. Lidé tuto iniciativu přijali velmi dobře. Svě dary nosili Služovičtí na obecní úřad, občané Vrbky zase k Iloně Michalčíkové domů. „Hodně mě překvapilo, když se zapojili i lidé, které jsem tipovala, že by sami potřebovali pomoc. Toho si opravdu vážím, protože oni si skutečně odtrhli od úst,“ dodává Ilona Michalčíková. Výsledkem sbírky je zboží v hodnotě přibližně 6 tisíc korun, které do Charity přivezli zaměstnanci služovického Obecního úřadu.

Postní almužna ve prospěch Charity Opava, konkrétně pro mateřské centrum Neškola, probíhala rovněž ve farnosti Panny Marie v Opavě. Ušlechtilé intence zde ale, bohužel, zastínila lidská chamtivost. Nebo možná bída a beznaděj. V konkatedrále byla totiž umístěna pokladnička, avšak během čtrnácti dnů byla několikrát vyrabována. Musel se tedy najít jiný způsob. Nakonec se tak podařilo vybrat a hlavně uchovat 5.404 korun, které poslouží Neškole.

Všem dárcům ze srdce děkujeme.

Slovo ředitele

Práce je důležitá

V květnu to bude už deset let, co jsme otevřeli Chráněnou technickou dílnu ve Velkých Hošticích, zaměřenou na ekologickou likvidaci elektroodpadu. Protože jsme již měli dobré zkušenosti se zaměstnáváním lidí se zdravotním handicapem v Chráněných dílnách sv. Josefa, cítili jsme tehdy potřebu rozšířit pole příležitostí pro další lidi, kteří na trhu práce neměli žádné šance. To se nám povedlo, v průběhu deseti let našly v dílně uplatnění desítky lidí. Zaměstnávání zdravotně postižených osob se stalo naší dlouhodobou prioritou. Celá polovina zaměstnanců Charity Opava zdravotní postižení má a mnozí z nich mají za sebou těžkou a dlouhou anabázi usilování o jakoukoli práci, následného sebeobviňování se z neschopnosti a ztrátu víry v sebe sama. Já osobně mám vždy radost, když se podaří nějakého takového člověka přijmout do práce. Ne kvůli vděčnosti, o které oni sami často hovoří, ale kvůli samotnému faktu, že jsme někomu pomohli změnit život k lepšímu. A to je mnohdy i viditelné. Práce má pro lidi s handicapem skutečně zásadní význam, když ji konečně seženou, tak pak doslova rozkvetou. Bohužel, jak to tak vypadá, letošní rok či spíše nové zákony, které nás v mnohém oklešťují, kulatým jubilem moc nepřejí. Chráněná technická dílna se například bude muset poprat s drastickým snížením cen za zpracování vyřazených televizorů a monitorů. Ale věřme, že i to překonáme, tak jako v historii Charity Opava už mnohde.

Jan HANUŠ, ředitel

+ KVĚTEN

Zelená pro finanční gramotnost

Radostnou zprávu nám oznámila pracovnice charitní Občanské poradny Lucie Vehovská. Krajský úřad Moravskoslezského kraje podpořil projekt Občanské poradny, nazvaný „Jak na dluhy – kurz finanční gramotnosti pro osoby ve výkonu trestu.“ Dle vyjádření Lucie Vehovské bude plánovaný kurz, kterému dal kraj zelenou, trvat tři měsíce a je určen k realizaci v opavské ženské věznici.

— KVĚTEN

Skartovačka byla kaput

V Chráněné technické dílně se pokazila převodovka skartovacího stroje. Na pomoc museli přispěchat servismani fy. Pöttingen. Skartovačku sice dali do pořádku, ale jak sdělil manažer chráněného zaměstnávání Tomáš Schaffartzik, stroj již nebyl v záruční lhůtě a proto účet za opravu bude vysoký.

STALO SE

• Zájem o poradnu

Občanská poradna měla v prvním čtvrtletí tohoto roku více práce než ve stejném období loni. Pracovnice poskytly celkem 474 konzultací a klientům pomáhaly nalézt odpověď na 726 otázek. Stále pak pokračuje spolupráce s týdníkem Region Opavsko, v němž každé úterý vychází rubrika Občanské judo, v níž Občanská poradna odpovídá na dotazy čtenářů.

• Duchovní obnova

O optimismu a radosti hovořil v rámci duchovní obnovy charitní spirituál otec Josef Motyka se zaměstnanci Domu sv. Cyrila a Metoděje. Jak uvedla vedoucí domu Romana Krejčí, všem se jeho slova líbila a doslova je prý nabíla dobrou energií.

• Neškola pro maminky

Asi dvacítko maminek si vyslechla přednášku, nazvanou „Příhody a oběti rodičovství“, kterou v dubnu uspořádalo mateřské centrum Neškola. Přednášející Iva Zajíčková, která je pracovnící ostravského Centra pro rodinu, poté s maminkami na toto téma ještě pobesedovala. „Všechny byly spokojené a velice ocenily, že mají místo, kde si kromě jiného mohou promluvit i o problémech, které je trápí,“ uvedla vedoucí Neškoily Svatava Bláhová. Další zajímavou akcí pak v Neškole zorganizovaly přímo dvě klientky střediska - Veronika Peterková a Jana Varyšová. Pro ostatní maminky připravily ukázkou líčení a úpravy nehtů.

• Farmářské trhy

Hned první letošní účast Chráněných dílen sv. Josefa na opavských farmářských trzích vyvolal zájem kupujících a dílny se tak mohly pochlubit pěknou tržbou ve výši 2.300 korun.

KALENDÁRIUM

*V květnu 1994 pořadala Charita Opava ozdravný pobyt černobylských dětí.

*21. května 1999 se konal benefiční koncert pro Charitu Opava.

*V květnu 2002 vznikla Chráněná technická dílna ve Velkých Hořticích.

*V květnu 2007 přijeli do Charity Opava hosté z Arménie a Bulharska.

*V květnu 2008 se Charita Opava zapojila do sbírky brýlí pro Afriku.

Desetiletí hořtické chráněné dílny

Pětatřicetiletý Martin Kubánek je vůbec prvním zaměstnancem charitní Chráněné technické dílny ve Velkých Hořticích. Do práce nastoupil 1. května roku 2002. Předtím se učil podlahářem pro OSP, ale téměř současně s výučním listem dostal i dopis, že tuto profesi už firma nepotřebuje. Tři roky v evidenci úřadu práce pro něj byly peklem. Martin trpí epilepsi a do práce jej nikdo nechtěl.

Podobné osudy, možná ne tak dramatické, měli i ostatní, kteří zde před deseti lety dostali novou šanci. To byl také prvotní záměr – dát práci dlouhodobě nezaměstnaným lidem se zdravotním znevýhodněním, s nízkým vzděláním či věkem nad padesát let. Dílna, která je zaměřena na ekologickou likvidaci elektroodpadu, měla štěstí, že její začátky byly spojeny s podporou dvou významných evropských projektů a veškeré investice se vždy podařilo uhradit z dotací.

Martin Kubánek vzpomíná, že se pravidelně chodil dívat na nabídky

úřadu práce, a jednou tam zahlédl i oznámení z Charity. Pak už události nabraly rychlý spád. Spolu s dalšími adepty prošel školením, jak rozebírat staré televize a mohl začít. „Moc si své práce vážím, baví mě a za celou dobu mi nikdo neublížil. Všichni jsou tady skvělí, když například cítím, že na mě jde záchvat, jsou ohleduplní a starají se, abych si hned odpočinul,“ říká Martin. Dodává také, že pracovní doba v dílně je sice jen čtyřhodinová, ale kdyby tuto práci neměl, vůbec neví jak by s nízkým částečným důchodem vyžil. Největším přáním Martina Kubánka

je, aby dílna překonala současnou krizi. Momentálně totiž k velkým oslavám desetiletého jubilea není moc důvodů. Nejvýznamnější obchodní partner, firma Asekol, platí od dubna za zpracování vyřazených televizorů a monitorů o polovinu méně, než dosud. Ztráty vyčíslil manažer Sekce chráněného zaměstnávání Tomáš Schaffartzik na několik stovek tisíc ročně. „Finanční krize se projevila i v menším množství zpracovaného odpadu. Lidé se téměř nezavazují starých věcí. Velký pokles nastal například u praček. Dříve jsme je přiváželi dvakrát, třikrát do roka po deseti tunách, dnes spíše vyjimečně,“ uvedl Schaffartzik.

Jistou záchranou by mohla být skartace, která se v Chráněné technické dílně provádí už třetím rokem. Jejím výsledným produktem jsou papírové brikety, vyznačující se dobrou výhřevností.

Tomáš Schaffartzik se netají tím, že by dílně pomohlo, kdyby si pár větších firem zadalo skartaci svých obsáhlých archivů. „To byl také důvod toho, že jsme v březnu rozjeli akci Partnerství pro Charitu Opava, která reaguje na novelu zákona o zaměstnanosti. Ta přináší řadu změn a s tím i souvisejících komplikací v tzv. náhradním plnění, což je jedna z možností jak splnit povinnost zaměstnávat zdravotně postižené osoby. Akce je koncipována tak, aby byla výhodná jak pro Charitu, tak pro firmy, které se k ní přihlásí.“

Pomozte nám v Opavě pomáhat!

Na počátek dvě otázky: třicet korun je za a) málo, nebo za b) hodně? Která odpověď je správná? To je samozřejmě relativní, další otázka však směřuje především k těm, kteří by zakroužkovali áčko. Jsem ochoten či ochotná vzdát se jednou měsíčně oněch tří desetikorun ve prospěch člověka v těžké životní situaci?

I málo totiž zmůže hodně. Charita Opava pomáhá občanům Opavy již déle než dvacet let a poskytuje ve městě více než polovinu všech sociálních služeb. Díky nim se zde lépe žije dětem, seniorům, potřebným, lidem se zdravotním postižením, těžce nemocným – vlastně celým rodinám. A aby zůstala zachována jistota, že na problémy nemusí být člověk sám ani v této složité době, rozjždí Charita Opava akci „POMOZTE NÁM V OPAVĚ POMÁHAT“.

Spočívá ve vzájemné solidaritě občanů Opavy a okolí a rovněž v odeslání jediné DMS ROK, jejímž prostřednictvím vám bude po dobu jednoho roku každý měsíc automaticky stažena jedna DMS v hodnotě třiceti korun. Charita Opava pro své klienty za třicet korun například zorganizuje krátký výlet pro človíčka s mentálním postižením, zaplatí

jednu polévku pro hladovějícího, koupí tři kila hlíny na výrobu deseti hrníčků v charitních chráněných dílnách nebo může hodinu a půl hlídat dítě rodičů v nouzi. Za třicet korun také dojedou naše pečovatelské pomoci hospicovému pacientovi. Mnoho malých finančních darů dohromady je vkladem do pocitu bezpečí nás všech.

Díky Charitě Opava víte, že nejste na své problémy sami. Díky vaší štědrosti je tu Charita Opava. Pomozte nám proto v Opavě pomáhat! Budete-li to v budoucnu potřebovat, my na oplátku pomůžeme vám! Stačí odeslat SMS ve tvaru DMS ROK CHARITAOPAVA na telefonní číslo 87 777. Počet dárcovských SMS, kterými jste přispěli, je také možno sledovat na www.stránkách charita-opava.cz. Děkujeme!

POMOZTE NÁM V OPAVĚ POMÁHAT!

ODEŠLETE SMS NA 87 777 VE TVARU DMS ROK CHARITAOPAVA

caritas opava

Po dobu 1 roku nám přispějete měsíčně 30,- Kč. Děkujeme!

Budou nevidomí moci využít zákon o pobytu psa v nemocnici?

Pes v nemocnici? Do letošního dubna věc nevídaná. To už je ale minulostí, tedy alespoň v jednom případě. Nový zákon o zdravotních službách, který vstoupil v platnost 1. dubna, umožňuje nevidomým, aby během hospitalizace v nemocnici měli svého vodícího psa sebou.

Je nový zákon pro nevidomé skutečně přínosem? Možná se teď někdo raduje předčasně. Všechno má totiž svá „ale“. Zákon umožňuje pobyt psa pouze někde, což je formulováno slovy – kde to podmínky dovolují. Nemocnice mohou trvat na tom, aby byl pacient se psem na samostatném pokoji, což již nejspíš bude bráno jako nadstandard.

Nevidomý bude rovněž potřebovat další osobu, která se o psa bude v nemocnici starat. A právě to může být nesplnitelnou podmínkou. Vnímá to tak i masér Wellness Centra Václav Fišer. Se svou fenkou Korinou žije již šest let. Loni v červnu musel do nemocnice a o psa se postarala jeho

sousedka. „Stejně bych to řešil i v budoucnu. Pokud by nešlo o náhlý případ, ale plánovaný nástup, určitě bych ji sebou nebral. Když jde člověk do nemocnice, tak tam jde s nějakými potížemi, které chce řešit, a přitom neví, co to bude obnášet. Každý nevidomý by měl mít pro takový případ jednoho, ale lépe dva až tři lidi, na které bude pes zvyklý a nemá problém pár dnů s nimi pobýt. Aby byl pes spokojený, musí se vyvenčit tak čtyřikrát denně. Myslím, že zajistit takový servis je složitější, než psa u někoho nechat. Už to bývá složité, ale honit někoho několikrát za den do nemocnice, to si neumím dost dobře představit. Je to ztráta času a doprava taky něco stojí,“ říká Václav Fišer, zatímco

mu Korina oddaně leží u nohou. Než se ti dva sžili, chvíli to trvalo. „Byla vycvičená pro někoho jiného, kdo si ji pak nemohl vzít. Do dvou let pobývala u různých cvičitelů, takže byla zvyklá na vidící lidi a komunikovala pohledem. To bylo zpočátku dost složité. Jako společníce je fajn, jako služební pes je to trochu horší. Za to ale nemůže. Plemeno Chesapeake bay retriever je lovecké, takže pro ni je přirozenější lovit.“ Když pak Vašek Fišer dodá, že v neznámém prostředí se spoléhá jen sám na sebe, Korina zvedne hlavu a trochu vyčítavě se na něj podívá. Jako by rozuměla. Ale vraťme se ještě k tématu. Dle informací opavské Slezské nemocnice zatím není pobyt psa v ceníku.

Co však není, může být. Napadlo to i Václava Fišera. Protože výhodu nového zákona vidí hlavně v situaci, kdy se člověku udělá nečekaně zle a nemusí být schopen shánět někoho, kdo by se psa ujal nebo kdo by se o něj staral přímo v nemocnici, má zásadní připomínku. Ta souvisí i s případnými poplatky, které se mohou ještě odněkud vynořit. „Nemocnice by měly mít pro takové nečekané hospitalizace nějakou smlouvu s psími penziony, kam by psy předaly za přijatelnou cenu. Mělo by být zohledněno, že se jedná o služebního psa, aby se z toho nestala komerční záležitost.“ Tak snad někdo pomyslí i na to, aby nevidomí z nového zákona skutečně něco měli.

Mimořádně pracují i o sobotách

Kompletační dílna Chráněných dílen sv. Josefa má v těchto dnech naplno. Každá ruka je tady potřebná. Zaměstnanci právě finišují se zakázkou firmy Lena, která mimořádně spěchá.

„Pro Lenu kompletujeme po celý rok, tato zakázka má nyní přednost. Dáváme dohromady hračku, která je v oblibě už dlouhá léta a jmenuje se minikošíková. Vyrůstalo s ní několik generací. Je to takový plastový košíček, z něhož se vystřeluje pingpongový míček,

který je třeba ve vzduchu chytit. Já jsem tuto hračku sice nikdy neměl, ale pamatuji si, že si s ní hráli mí kamarádi,“ vysvětluje pracovník Chráněných dílen sv. Josefa Tomáš Rychlý.

Už pět týdnů se pracuje rovněž na mimořádných sobotních a

odpoledních směnách, na které chodí dva zaměstnanci dílen Jiří Konečný a Milan Černý. Volných sobot se vzdali dobrovolně a jak shodně potvrdili, vůbec jim to nevadí. „Je to zakázka, která musí být hotova. Kdyby se to nezvládlo, tak by to Lena mohla dát jinde. Musíme holt dělat i o sobotách, ale dělám to rád. Na opavské Charitě mi záleží. Když jsem nemohl najít práci, dala mi ji Charita. Takže jsem neměl o čem uvažovat a šel do toho,“ říká Jiří Konečný.

Stejně smýšlí i Milan Černý. Bývalý hokejista – útočník, který v sedmdesátých a osmdesátých letech minulého století hájil barvy Slezanu Opava, v Charitě pracuje od loňského podzimu.

Jak sám říká, po ukončení kariéry se s ním život vždycky nemazlil a práce v Chráněných dílnách sv. Josefa si velmi váží. A to jej také motivovalo, aby nastoupil na sobotní směny.

Stane se

• Dveře dokořán

Denní stacionář pro seniory srdečně zve opavskou veřejnost, zájemce o službu i kolegy a kolegyně z opavské Charity na Den otevřených dveří, který proběhne ve středu 9. května od 9 do 12 hodin. Návštěvníci budou mít příležitost prohlédnout si toto zařízení za plného provozu, seznámit se s jeho chodem i s aktivitami, které zde klienti běžně vykonávají.

• Den dětí v Neškole

V pátek 1. června se v Neškole uskuteční Den dětí. Jak uvedla vedoucí Svatava Bláhová, děti čeká spousta zábavných činností. Společně budou například netradiční formou vyrábět mozaiku a do keramické hlíny si otisknou svou dlaň.

• Budou měřit radon

Magistrát bude preventivně v některých městských budovách měřit přítomnost radonu. Týká se to také stacionáře Mravenček, jehož fasáda je částečně tvořena osinkocementovými deskami. Jedna kontrola z popudu ředitele Charity Opava Jana Hanuše již proběhla, a to s negativním výsledkem. Lze proto očekávat, že stejné zjištění učiní i opavský magistrát.

• Mše svatě

Každé třetí úterý v měsíci se v 7.30 hodin koná v kapli Domu sv. Cyrila a Metoděje ve Vlašticích mše svatá, kterou celebuje spirituál Charity Opava otec Josef Motyka.

• Kulatý stůl

Na kraji se v květnu uskuteční kulatý stůl na téma zaměstnávání osob s postižením. Zúčastní se jej také ředitel Jan Hanuš.

Napsali o nás

• Velikonoční dílna

V sobotu dne 31. března otevřela své dveře naše Farní stodola, aby poskytla svůj laskavý azyl všem tvořivcům. Pod hlavičkou Neškoly – mateřského centra Charity Opava, se zde konala již tradiční velikonoční dílna. Stoly rozkvetly jarními květy, pestrobarevnými vajíčky, svá chapadla roztáhl břečtan i rozdivočelá vrba. O kousek dál voněly perníky...

**BESEDNÍK,
duben 2012**

„Jde nám o jedno - o spokojeného klienta,“ říká vedoucí Denního stacionáře pro seniory Jana Řehulková

Charitní Denní stacionář pro seniory vznikl před sedmnácti lety z iniciativy žen, které stály u zrodu Charity Opava. Chtěly pomáhat lidem. Mezi příbuznými, přáteli a známými, především z okruhu věřících, si proto udělaly průzkum, o jakou pomoc by byl největší zájem. Vyšlo najevo, že v Opavě chybí něco na způsob klubu pro seniory a invalidy, kteří chtějí prožít část dne ve společnosti a věnovat se přitom nejrůznějším činnostem. Tak povstal v prostorách Minoritského kláštera Klub svaté Anežky, který byl po jedenácti letech přejmenován na Denní stacionář pro seniory, což v té době již lépe vystihovalo jeho poslání. Původní název nyní užívá dobrovolné sdružení Charity Opava, které organizuje klubovou činnost pro seniory z celé Opavy. Kromě jména se ve stacionáři změnilo téměř vše – především klientela a tím pádem i poskytované služby. O tom jsme si povídali s vedoucí denního stacionáře Janou Řehulkovou.

*** Zpočátku stacionář navštěvovali činnorodí senioři, kteří nechtěli sedět doma. hledali zpřízněné duše a způsob, jak smysluplně naplnit volný čas. Dnes jsou zde lidé, kteří se bez cizí pomoci už většinou neobejdou...**

To je pravda, naši klienti potřebují pomoc při zvládnání běžných věcí, jako je péče o vlastní osobu, při hygieně či při jídle. Už se prostě z různých důvodů nedokáží samostatně zapojit do aktivit, které jim život ještě nabízí. Z části to jsou lidé, kteří mají problémy s hybností a motorikou, z části lidé, kterým už neslouží paměť, tedy většinou s počínajícími, nebo již propuklými demencemi.

*** Proč k této změně klientely došlo?**

Podněty přicházely zvenčí. Stále častěji se na nás obraceli rodinní pečovatelé s žádostí o přijetí svých blízkých, trpících různými formami demencí. Nechtěli je umístit do ústavu, ale zároveň se jim nemohli celodenně věnovat. I pro nás to byla zpočátku úplně nová situace. Ačkoli s klienty pracujeme individuálně, jsou vlastně neustále v kolektivu dalších lidí. A s tím se musí vypořádat. Dříve, když člověk nějak vybočoval a dělal věci jinak než ostatní, už to bylo vnímáno tak, že pobyt v kolektivu nevládá. To je ovšem případ všech lidí s demencemi. Nechovají se vždy tak, jak je u zdravých lidí obvyklé, ale je třeba brát je takové, jací jsou a dát jim pomoc a péči, kterou potřebují. Proto jsme se rozhodli, že provoz stacionáře jejich potřebám přizpůsobíme, aby byli spokojeni jak lidé s tělesnými obtížemi, tak lidé s demencemi. A to se nám podařilo k oboustranné spokojenosti.

*** Bylo to těžké?**

Museli jsme se s problematikou

důkladně seznámit, prošli jsme mnoha semináři a způsob jsme našli. Osvědčilo se nám pracovat s demenčními klienty v malých skupinkách. Neznamená to ale, že by byli odděleni od ostatních. Naše prostory nejsou velké, takže by to ani nešlo. Mnoho činností dělají klienti společně, jiné v danou chvíli jen někteří.

Týká se to hlavně programů na trénování paměti, nebo například procvičování jemné motoriky a dalších

aktivit, a to podle toho, jak to klienty baví či nebaví.

*** Co svým klientům a jejich rodinám nabízíte?**

Rodiny našich klientů oceňují především fakt, že zatímco je jejich blízký ve stacionáři, oni mohou v klidu chodit do práce, nebo si odpočinout a nabrat síly. A protože naši klienti jsou lidé, postižení nemocí stáří, poskytujeme jim především odbornou péči a bohatý aktivizační program s ohledem na jejich fyzické, psychické, sociální i duchovní potřeby a možnosti. Vedle aktivizačních činností, které zahrnují například trénování paměti, muzikoterapii či kondiční telocvik, připravujeme pro naše klienty během celého roku nejrůznější společenské akce. Když je třeba plesová sezóna, tak

si ve stacionáři uspořádáme bal nebo masopustní veselici, často k nám docházejí děti z mateřských a základních škol, které si vždy připraví nějaké pěkné vystoupení, slavnice společně narozeniny, svátky, pořádáme setkání rodinných příslušníků, nedávno jsme společně se sociálně terapeutickou dílnou Radost uspořádali turnaj v Člověče nezlob se, občas vyrazíme také do restaurace, do divadla, na výlet... Chodí mezi nás i farář od Svatého ducha otec Krzysztof, někdy si přinese i kytaru a společně si pak zazpíváme něco veselého. Klientům nabízíme také možnost svozu do stacionáře a odpoledne zase odvozu domů.

*** Vaše klientky si pochvalují především domácí atmosféru a nemírnou obětavost personálu. To je ostatně patrné každému, kdo do stacionáře vkročí. Čím to je, že se vám podařilo vytvořit tak sehraný kolektiv?**

My jsme tady všechny v přibližně stejném věku, rozumíme si a jde nám o jedno – o spokojené klienty. V každém kolektivu ale někdy přijdou mraky. Není pro mě lehké, když už se výjimečně nějaký problém vyskytne, řešit to nahlas. To se pak modlím k Duchu Svatému a hodně přemyslím, jak to podat, abych se někoho nedotkla a zároveň na problém upozornila. Je důležité o takových věcech mluvit. Je to jediné řešení. Kdyby tady byla napjatá atmosféra, ty naše babičky by to hned poznaly a přeneslo by se to na ně. To je stejné jako s dětmi, také nechtějí, aby se rodiče hádali, a když už se to stane a je doma dusno, jsou nešťastné.

*** Stacionář je kapacitně omezen. Mnoho klientů si prošlo čekáním v pořadníku. Jaká je situace nyní? Přijímáte vůbec nové klienty?**

V současné době máme plno a v pořadníku jednoho člověka. Čekací doby už ale jsou kratičké. Je to tím, že jsme v poslední době měli hodně klientů v těžším zdravotním stavu. Když pak rodiny, i přes veškerou snahu, nevládají o své blízké pečovat, tak jim na-

konec nebývá než domov. Během loňského roku jsme měli více takových případů, včetně několika úmrtí dlouholetých klientů. Takže do pořadníku si samozřejmě zájemce napíšeme a určitě nebude dlouho čekat.

*** Povídá se, že by se stacionář mohl ještě letos přestěhovat do nových prostorů...?**

Nevím, zda to bude letos, ale už dávno sníme o domu služeb pro seniory, v němž by byla centralizovaná celá Sekce služeb pro seniory a zdravotnických zařízení, a v němž by byl i náš stacionář. Mohli bychom tak seniorům poskytovat komplexnější služby a účinnější pomoc. Teď se jeden objekt poblíž centra rýsuje. Byla bych šťastná, kdyby to vyšlo, protože bychom tak pro stacionář měli větší prostory a mohli bychom navýšit počet uživatelů.

*** V posledních letech jste pořádali Dny otevřených dveří. Otevřete své dveře veřejnosti i letos?**

Ano, už brzy. Rádi pozveme širokou opavskou veřejnost, i naše kolegy a kolegyně z Charity, aby se přišli podívat, jak ve stacionáři vypadá běžný provoz a jaké děláme s klienty aktivity. Den otevřených dveří se uskuteční ve středu 9. května od 9 do 12 hodin na naší adrese na Masarykově ulici 39 v Opavě.

*** Vaše práce je hodně náročná, jak relaxujete?**

Ráda lenoším jen tak na gauči, popíjím kávičku a ráda se přitom podívám se na pěkný film. Jinak, mou oázou klidu je stěbořícký kostel a hlavně moje rodina. Mám fajn manžela a dva rozumné kluky, s nimiž si mohu o všem pokecat, což je skvělé. V rodině tak nějak přirozeně čerpám sílu i dobrou náladu. A kromě toho bych mohla jmenovat ještě spoustu úplně obyčejných věcí, které dělám ráda, například zahrádkaření.

*** Děkuje se za rozhovor.**

Jana ŘEHULKOVÁ

NAROZENÁ: 12. 3. 1968

BYDLIŠTĚ: Stěbořice

RODINA: manžel Pavel (49),

synové Martin (23), Tadeáš (18)

STUDIUM: Gymnázium Opava

KONÍČKY: zahrada, vaření

Klienti Charity Opava mají rádi sport

Ani charitní klienti se zdravotním postižením se nebrání trošce sportování. I ten sebemenší úspěch je velkou radostí a vzpruhou v jejich nelehkém životě. Potvrdil nám to téměř šedesátiletý Jan Elstner. Se skupinkou klientů střediska Chráněného bydlení pro duševně nemocné chodí už nějakou dobu hrát stolní tenis.

Pravidelné tréninky mají vždy v pondělí a ve středu v herně Slezanu na opavském Tyršově stadioně. Trenér Jaromír Měch si pochvaluje, že první výsledky se již dostavily. Charitní ekipa totiž vyhrála dva turnaje, v němž změřila síly s týmem občanského sdružení Fokus. První klání družstev zorganizoval v chráněných dílnách v Palhanci právě Fokus a hráči chráněného bydlení zvítězili v těsném poměru

4:3. Druhý turnaj pořádali Charitáci ve své domovské herně na Tyršově stadioně. Utkali se v něm jednotlivci. První místo obsadil Petr Novotný z Charity a druhé Hanka Staniová, která je klientkou Fokusu i Charity. Na třetím místě pak skončili hned tři hráči Fokusu, kteří měli stejný počet bodů. „Máme v plánu pořádat turnaje častěji, alespoň jednou za dva měsíce,“ plánuje k velké radosti svých

svěřenců trenér Jaromír Měch. Turnajů se zúčastnil také již zmíněný Jan Elstner. „Sice jsem nevyhrál, ale zato mě vyhlásili jako nejstaršího hráče, což je také fajn. Hraju moc rád už od dětství. Později jsem jezdil na dětské pionýrské tábory jako instruktor, a tam měl ping pongový stůl vždy své místo a spoustu nadšenců do hry. Stolní tenis je příjemný sport, proto jsem rád, že máme možnost trénovat a že máme i soupeře. Turnaje, to jsou vždy takové ty třešinky na dortě,“ usmívá se pan Jan, který je klientem chráněného bydlení teprve krátce. Dodává, že je maximálně spokojen s bydlením i s aktivitami, které středisko skýtá. Kromě ping pongu navštěvuje také vaření. „Pan Vilášek je úžasný kuchař. Jídla, která s ním vaříme, jsem dříve ani neznal. Řekl bych, že Babica by vedle něj neobstál,“ odskočí na závěr o tématu muž, jehož život nabral v symbióze s Charitou Opava zase na obrátkách. Sport milují také klienti Radosti a Mravenečku. Pravidelně se zúčastňují Olympiády pro tělesně postižené sportovce. Koncem května se na školním hřišti Základní školy na Englišově ulici uskuteční již 10.

ročník a charitní sportovci budou opět u toho, připraveni dobýt další mety. Závodit se bude v těchto třech disciplínách – běh eventuelně jízda na vozíčkách, hod kriketovým míčkem, raketkou a pytlíčkem a skok do dálky nebo dojezd vozíčkem na jeden zátah. Sportovci z Radosti i z Mravenečku věří, že se jim bude opět dařit tak jako v předchozích ročnících. Mraveneček nevynechal zatím ani jedinou olympiádu. Loni jej úspěšně reprezentovali tři klienti, Marek Lokoč, Lukáš Holeček a Lukáš Haim, kteří rozšířili sbírku medailí a diplomů z uplynulých let.

Třináct klientů Radosti pak loni startovalo za Společnost pro podporu mentálně postižených, jejíž jsou členy. Jejich úspěchy samozřejmě potěšily i v Charitě. Například vítěz trojboje Michal Halfar chodil do Radosti ještě pár dnů poté v závodním tričku a se zlatou medailí na krku. V Charitě snad nebylo člověka, který by ji neobdivoval. Také jubilejní 10. Olympiády se klienti Radosti zúčastní v barvách Společnosti pro podporu mentálně postižených. Fandit jim ale budeme všichni.

Odborné kolegium v Radosti

Ve čtvrtek 26. dubna se uskutečnila další z pravidelných schůzek odborného kolegia pro služby lidem se zdravotním postižením, v němž je zastoupeno jedenáct služeb ze sedmi Charit v působnosti Diecézní charity ostravsko-opavské. Hostitelem byla tentokrát sociálně terapeutická dílna Radost Charity Opava.

Jak uvedla koordinátorka odborných kolegií a vedoucí útvaru sociálně zdravotního DCHOO Kristina Stoszková, kolegium je nástrojem, který pomáhá jednotlivým službám k naplnění legislativních podmínek a v řešení provozních, personálních nebo ekonomických problémů. Ještě než kolegium začalo jednat, prohlédli si zástupci jednotlivých zařízení Chráněné dílny sv. Josefa, kterými je provedl Tomáš Rychlý. „V dílnách se nám hodně líbilo a viděli jsme spoustu inspirujících. Věřím, že všichni si odvázejí plno nápadů, které by šlo realizovat i v

dalších chráněných dílnách. Tak jsme si nějakou tu drobnost koupili,“ pověděla Kristina Stoszková. Přítomní se vzájemně seznámili s tím, co nového se děje v jejich zařízeních i v Diecézní charitě. Hlavním bodem byly tentokrát náležitosti smluv s klienty. Mimo jiné se probírala rovněž neutěšená situace v sociálních službách. „Všichni čekáme, co bude dál. Ministr Drábek slíbil do konce dubna zveřejnit výši dokrytí jednotlivých sociálních služeb, které si o to požádaly,“ seznámila nás s obsahem jednání kolegia Dagmar Slížová, která je jeho předsedkyní.

V Mravenečku měli zajímavou přednášku o myslivosti

Tak to tu ještě nebylo. Kluci v charitním stacionáři Mraveneček si mohli ohmatat skutečnou pušku a přitom kolem nich pobíhal lovecký pes. Výjimečné zážitky pro ně připravila Šárka Blokešová, která ve stacionáři provádí cannisterapii.

Tentokrát si pro klienty Mravenečku připravila zajímavou přednášku o myslivosti, a kromě pejska sebou přinesla spoustu mysliveckých propriet, mezi nimi i parůžky a fotografie lesní zvěře. Povídání bylo samozřejmě přizpůsobeno klientům s těžkým kombinovaným postižením. Paní Blokešová hovořila například o zvycích myslivců, o tom jak probíhá lovecká sezóna či jak se chová pes na lovu. To její čtyřnohý přítel ukázal při-

mo na místě, takže klienti mohli vidět, jak vyhledává a přináší kořist. „Kluci byli úplně nadšení, bylo to pro ně zase něco jiného. Zbraň znají jen z filmu, takže byli u vytržení,“ uvedl sociální pracovník Mravenečku Lubomír Blecha, který měl sám radost, že se klientům přednáška líbila.

Úžas v jejich očích mluvil sám se sebe a to bylo nejen pro zaměstnance stacionáře, ale i pro přednášející tou největší odměnou.

••• Inzerce Charity

Poděkování

Chválíme klienty sociálně terapeutické dílny **RADOST**, kteří vyráběli dárečky návštěvníkům Dne otevřených dveří v Občanské poradně. Podíleli se také na přípravě občerstvení pro účastníky odborného kolegia pro služby lidem se zdravotním postižením, které se v Radosti konalo koncem dubna. Jejich dílem byla výroba pomazánek na obložené chlebičky. Všem chutnalo.

Zaznamenali jsme

• Hledají odbyt

Chráněná dílna Vlastovičky aktivně hledá odbyt pro své pohankové výrobky, které jsou účinné na nejrůznější bolesti. Jak uvedla vedoucí dílny Marie Bennková, zájem začínají projevovat lidé v ÚSP Hrabyně.

• Výlet do Arboreta

Středisko Chráněného a podporovaného bydlení a následně péče připravilo pro své klienty výlet do Arboreta, kam všichni pojedou na kolech. Jak uvedla pracovnice Kateřina Vichová, v květnu je tamní flóra nejbarevnější a klienti se těší zvláště na rozkvetlé rododendrony. Kromě rostlin si prohlédnou také fotografickou výstavu o přírodě Chile.

••• Společenská kronika

Blahopřejeme

* Narozenyiny v květnu

Přejeme vše, co lze jen přát, a když se osud bude ptát, co byste ještě od života chtěli, nebuďte skromní ale buďte smělí. Jste-li právě churaví, poproste s vírou o zdraví, jdete-li sami po svých cestách, promluvte si o ženiších či o nevěstách. O lásku prostě, vy chladem prokřehlí, ať vám ji osud už brzy přidělí. Přejte si radost a štěstí, buďte připravení – tehdy k dobrému se všechno změní. Toto přání zasíláme květnovým oslavenčům, kterými jsou **Richard DOŠLA, Iveta DUNKOVÁ, Václav FIŠER, Jana FUSSKOVÁ, Marie GILÍKOVÁ, Petra GREIPLOVÁ, Marie GRIMOVÁ, Lenka KAVANOVÁ, Jarmila KMÍNKOVÁ, Zdeněk KRÁL, Blanka KURINCOVÁ, Marie LAIFERTOVÁ, Marie MROVCOVÁ, Rudolf ONDRÁŠEK, Daniel SOŠKA, Pavla ULRICOVÁ, Pavlína ŽERNÍČKOVÁ a Stanislav ŽÍDEK**. Vše nejlepší přeje

redakce

* Spolu se všemi maminkami z Neškoly gratuluji své milé kolegyni **Janě KOTZIANOVÉ**, které se 21. dubna (po třech holčičkách) narodil krásný čtyřkilový syn **JIRÍČEK**. Oběma přejeme hlavně zdraví a radost ze života

Sváta

* Štěstí, zdraví, dlouhá léta, přejeme dle tradice, ať máte všeho vrchovatě a zdravíčka co nejvíce. Tož pozvedněme číše a vypijme si spolu, pojedme a pobavme se u jednoho stolu. Vše nejlepší k narozeninám přejeme **Jarmile KMÍNKOVÉ, Petře GREIPLOVÉ, Zdeňku KRÁLOVI, Richardu DOŠLOVI a Pavlíně ŽERNÍČKOVÉ**.

Chráněné dílny sv. Josefa

NIC NEVYHAZUJTE!

*V červnu se pro velký zájem koná další
Sbírka šatstva pro Diakonii Broumov
INFORMACE V PŘÍŠTÍM DOMOVNÍKU!*

••• Listárna Domovníka

Milí přátelé,

rádi bychom se s vámi podělili o zajímavé zážitky. V dubnu nás ve stacionáři navštívila paní Maruška Smolková z Klubu svatě Anežky. Protože byla nedávno v Izraeli, připravila si pro nás krásné povídání o různých poutních místech svatě země a o její historii. Obšírně hovořila i o současných problémech, například o ekonomické situaci a stavu zemědělství. Ona sama navštívila místa, která souvisí s narozením, životem, působením, smrtí a zmrtvýchvstání Pána Ježíše a Panny Marie. Přiblížila nám je a vyprávěla o událostech,

které se tam staly. Líbilo se nám, že své povídání obohatila o prezentaci fotek, které jsme si promítali prostřednictvím televize. Užili si to i nevidomí klienti, přestože obrázky neviděli, ale paní Maruška mluvila tak poutavě, že si to určitě dokázali vybatvit. Se srdce paní Marii děkujeme a věříme, že k nám zase někdy najde cestu.

Klienti

Denního stacionáře pro seniory

Vážený přítel,

chtěl bych vám dnes oznámit smutnou zprávu. V pondělí 2. dubna 2012 zemřel v Německu

starší z bratrů Kutscherových – Gilbert Kutscher. Rodák z Bílovce, iniciátor dovozu pomůcek i pro opavskou Charitu, podlehl své nemoci, jak mi sdělil jeho mladší bratr Elmar, v kruhu své rodiny ve věku nedožitých 74 let. Pohřeb zesnulého Gilberta Kutschera se konal na Bílou sobotu 7. dubna 2012. Podávám vám tuto zprávu a prosím, abyste zesnulého zahrnuli do svých modliteb.

Ing. Hans D. KORBEL

Pište nám!

Listárna zpravodaje Domovník je určena vašim názorům, připomínkám a postřehům. Své příspěvky posílejte na adresu ivana.harazimova@centrum.cz. Těšíme se na ně!

••• Info servis

Informujeme

• Televize v Charitě

Obyvatelé a pracovníci Domu sv. Cyrila a Metoděje se opět dostali do hledáčku televizních kamer. V dubnu natáčela Česká televize v rámci pořadu Romský magazín reportáž s nevidomými manželi Ivetou a Sebastianem Dunkovými. Paní Iveta poutavě vyprávěla o tom, jak se seznámili, jak se rozešli a jak se znovu osudově sešli ve Vlastovičkách, ukázala svůj útulný byt a mohli jsme ji vidět také při práci v chráněné dílně. Oba manželé se shodně vyjádřili, že Dům sv. Cyrila a Metoděje je jejich skutečným domovem. V reportáži vystoupila také vedoucí domu Romana Krejčí a pracovnice Hana Haasová. Pořad je možné vyhledat v archivu ČT na jejím webu. Vedoucí chráněné dílny Marie Bennková spolu s pracovníci domu Petrou Hrbáčovou se pak zúčastnila v Praze natáčení reportáže o bývalém klientu Vojtovi Husárovi. Česká televize ji uvede letos v září.

• Chci přispět právě teď

Vedle „deemeskové“ akce POMOZTE NÁM V OPAVĚ POMÁHAT, mohou dárci přispívat Charitě Opava i jednorázově. Na webových stránkách www.charitaopava.cz je sekce Chci přispět právě teď. Po rozkliknutí mohou lidé vložit sto, tři sta, pět set nebo tisíc korun. Za každou pomoc děkujeme!

• Opravy oděvů

Oprášili jste svůj letní šatník a zjistili jste, že sukně potřebuje zúžit nebo zkrátit? Letní kalhoty mají pokažený zip? Pomoc najdete v charitním obchodě na Kolářské ulici v Opavě, kde vám provedou drobné opravy a úpravy oděvů. Na stejném místě si můžete zadat vyšívací práce, jako křtící dečky, košílky či svatební bryndáky

TERNO
SUPERMARKET

Zveme Vás k nákupu
v supermarketu Terno
v Opavě - Jaktaři

DOMOVNÍK

CHARITNÍ DOMOVNÍK. Vydává Charita Opava, Přemyslovců 26, 747 07 Opava, pro své zaměstnance, dobrovolníky a příznivce. Tel. a fax: 553 612 780, 553 612 788, e-mail: molvci@charitaopava.cz, www.charitaopava.cz. Květen 2012.